

הארץ פולפרוי

תולדות עיונים הערות

התזקקות התערורות מכתבים

בעניין רבייה'ק מרסלב ז"ע

מכתביו מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציוויליס. הערות והארות

פרשת ויק"פ, החודש
שנת תשעג

סימן מ"ב

יום ג' פקודי תקצ"א, פה אומאן

שלום וחיים לאחובי חבבי נפשי הרבני הותיק מו"ה חיים נחום נ"י לנצח.

[ר' חיים נחום בן הרחה ר' שמואל מירון, תלמידיו מזהרנ"ת]

בשעה זו שמעתי שהגייע מכתב מתה, שחותנן נפטר תנצ"ה, המקומ ינוח אטכם [חוותנו והרחח ר' זלמן מק' אומן, מג"ש חסידי ברסלב, כמ"ש בימי מוחרנ"ת ח"ב ס"כ. ובכתב זהה נכתב באומן, ואפשר שר' זלמן היה חותנו של ר' חיים נחום אף שדר באומן, אפילו כתוב לו מזהרנ"ת "שמעתי שהגע מכתב מתה שחותנן נפטר" היוו שר' חיים נחום שלח מכתב למוחרנ"ת לק' ברסלב שחותנו ר' זלמן נפטר באומן, ר' חיים נחום לא ידע שמהרנ"ת נסע לאומן ולבן שלח לו מכתב לברסלב]. ומאהבתך וזרותיך עצמי לכתוב לך שורותים אלו, שתהלהلال אל באתי לשולם לפה אתמול, וברוך השם הכל שלום.

אך היטב חרה לי עלייך על שהשלכת את אהותך על הצדיקת מרת אדיל תה' [הרבני מרת אדל בט הגדרה של רבייזל] ופקדת עליה באזהרה לבל תנשא לאיש פשוט, עד שיזומן לה לדון דיקא. היתכן לעשותה כן, אם אתה רוצה להשיא לה תלמיד דיקא, תקחנה לביתך, ותהי מוטל עליך ותוכל לעשות כרצונך, ואיך אתה רוצה להעמים העול עלadel תה' שתהיה בביתה, אשר השעה דוחקה לה מאי יגידוע לך, ותהי צורורה מהנהשא עד שיזומן לה תלמיד דיקא וממי יודע אם התלמיד חכם ירצה לישאנה על תנאי שיחזור על הפתחים עמה, כאשר דברת עמה, אפילו אם אהותך תתרצה לה, מכל שכן שבאמת גם אהותך אינה מרצה זהה כלל.

ואם אמרו רבבותינו ז"ל (פסחים טט) לעולם ייכור אדם וכו' וישא בתו לתלמיד חכם, אבל אתה לא מכרת כלל, ואני לך מה למכור. מדוע לא תוכור דברי רבבותינו ז"ל שם קי' בתק' בגרה שחזר עבדך וכו'. מכל שכן שהשלכת אותה בלי רשות בית הצדיקת אדיל תה' ואתה מוהיר עליה כאלה. הסכלת עשו אחוי חבבי, כי נודמן לה שידוך הגון לדעתך, ומהמת דבריך נתבלבל, אף על פי שאתה מזמין נתרצית, אבל אף על פי כי נתקבל הדבר עליך, כאשר אספר לך אי'ה. על כן תראה לתזק' זאת ותכתב לה תיכף שלא תזדקך דיקא על זה, רק תסמרק על השם יתברך שינויו אותה בדרך האמת, יתר מזה אין להאריך בזה.

חוק ואמצץ אחוי תלמודי וחביבי, השליך על ה' יהבר' והוא יכלכלך, ולא תדאוג דאגת מחר (עיין יכמota ס: אל תצר צרת מחר כי לא תדע מה יlid יומך, שמא מחר בא ואיננו, נמצא מצטרע על העולם שאין שלו). ויהיו בעיניך דברים אלה חדשים, לבלי לחשוב מיום לחברו כלך, רק כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה בכל יום ויום.

ותזהר מעתה לילך עם מה שאמר אדורמ"ר ז"ל (ליקוי'ח סי' רע"ג) היום אם בוקלו תשמעו (תהלים זה, ח), היום דיקא, ואף על פי שגם היום הזה בלבד קשה לצאת חובת היום, תזרוף להו שאר שיחות והתרומות הקדושות מהנהנ'ל ניבע מיקור חכמה, שהם מלאים עזות עמוקות מאד, בפרט הדרך התם והישר על פסוק (תהלים קה, ל) אמרה לאלאקי בעודוי וכו' ליקוי'ח סי' רפ"ג, ודוי בזה בעת.

דברי אוחבר באמת לנצח

נתן מרסלב

סימן מ"ג

ברוך השם, יום ג' צו תקצ"א, ברסלב

שלום לאחובי בני מהמד נפשי הרבני הותיק מו"ה יצחק שיחי.

מכתבך קבלתי, ואתמול באתי לביתי בשלום תחללה לאל [כמ"ש בכתב מ']. והיה לי כמו הרפה Kapoorות בדרך, מתחמת קלקל הזרך והפרשנות שלגימות. והייתי באומן מיום ב' פקודי עד יום ב' ויקרא, שהוא ערבות ראש חדש ניסן (מוחרנ"ת שהה כמי"ב בערב ריח' על צוון רבייזל, וכמי"ב כשהי' לו הדרמתה נשתה ברוחוק באומן עד ערב ראש חודש כדי להשתטה בערב ריח' על הצוון), ובפרט שרבייזל נולד בר"ח ניסן שנת תקל"ב כמי' בחוי מוחרנ"ת סי' ק"ד, ועיין ימי מוחרנ"ת (ח' ב' אות י') ואנו היינו מוכן או לנוסע בדמוק לאומן על ערב ראש חדש ניסן כדרך בכל שנה ע"כ. ועיין מפתחות), ובשבט קודש העבר התייחס בלאדיזין.

והנה אם אמם הומה עלי לבי ממכתבך, אשר אתה צועק בכל פעם בקהל מר על שטף מים רביים העוברים עלייך בכל עת, המקום יرحم עלייך מעתה. אף על פי כן חודה תקועה בלבי מסתרא חדא, מהה שאני רואה חוק לך בעורת השם יתברך, מה שאת חוק ברצון וכיסופין גדולים להשם יתברך ולומרתו, אשר מהה יקרים מאד מאד. מי יתן והיה לבך וזה כל הימים, לכסוף ולהשתוקך בכל עת להשם יתברך ברצונות חוקים, כי רצונות וכיסופין דקדשה יקרים מאד מאד אצלו יתברך [עיין לעיל מכתב מא].

ודע בני ווכור היטב כי האדם לא בא בזה העולם כי אם להאמין בהשם יתברך, ובשביל זה נברא האדם וכל העולם ומלאו התלויים בו כמו שכותוב (תהלים ל, ז) וכל מעשיהם באמונה, וצריך האדם לחזור עצמו בתשquet האמונה בכל יום ובכל עת, כי אף על פי שהאמונה ירושה היא לנו מואהבותינו, וזה עיקר האמונה לסמוך על אבותינו הקדושים, ולילך בדרכיהם. אף על פי כן צריכין להמשיך על עצמו האמונה הקדושה בכל يوم ויום חדש, ולהנennis כל לבו ונפשו, ולהגדיל דעתו בהה בכל יום חדש, כמו שכותב בפרשת שמע (דברים כ, ט) אשר אנחנו מצוך היום על לבך, ודרכו רבותינו זיל' הובא בראשי שם בכל יום ויום יהיו בעינך כחדשים, שלא יהיה בעינך כדיוגמא ישנה, שאן האום סופנה אלא חדשה. וזה נאמר בפרשת קריית שמע דיקא, כי עיקר עניין זה נאמר על האמונה הקדושה, שהוא כל ויסוד כל החורה כולה [עיין ליקומ' ח' סי' ה' העיקר הוא האמונה וצריך כל אחד לחפש את עצמו באמונה ובח' סי' ס' ב' על מאמר נפקת בפרא ומתכסייא בימאי כי האמונה מתחרשת אצל האדם בכל בוקר, בחינת (אייה ג') חידושים לבקרים וכו'].

והנה באלו הימים שלח ה' בלבי, שהו מה שאנו אמורים בקבלה אמונה יהודו יתברך, אמורים תהלה אלו הב' תיבות "שמע ישראל". ולכוארה היה די לומר העיקר היהודי שהוא ה' אלוקינו ה' אחד. ולמה לנו להתחל מקודם באלו הב' תיבות "שמע ישראל". אך אלו הב' תיבות באים לעזרה לב האדם שיטה אוננו ולבו היטב היטב, למה שהוא אומר, ושיהיה בעיניו חדש לגמרי בכל עת, ועל כן אמורים תהלה שמע ישראל. כי כמשמעותן דבר חדש אמורים תהלה שמע היטב מה שאספר לך [עיין בספק שיחות הרין סי' ר' שרבינו פריש על דרך זה הפסוק (ברורים ד, לט) ודרעת הום ושבות אל לבך, וכן הפסוק (הר' סי' ט) דע את אלהיך עבדך ועבדרו, וכן הפסוק תחלה שיש ק, ג) דע כי ה' הוא אלהים, שעיקר האורה והוא היא בפשטות לדעת ולוכור אותו יתברך ח' בשום עת, כמו לשל שדרך החליכים והארונים שמהוירן את עבריהם שידיעו שיש עליהם מושל, ובפרט אנשי חיל של המלכים של מלךיהם שידעו מי המלך והisko שלם, למגע תהיה יראתו על פניהם ויעבדו עבorthם בשלמות, וכן הריגולות לומר להעדר דע שיש עליך ארון ומושל, שהכוונה שיקח את בדעתו בכל עת, ואל יסכה זה, שלא יעשה שם דבר גנד רצונו, כמו כן להביע במלכות שמייא וורי עיישי'. וזה בחינת אלו השני תיבות שמע ישראל שאמורים קודם אמונה היהוד, לעוזר לך ישראל שיטו אוננו ולבם היטב לשמע מה שאמורים שייהו בעיניהם חדשים דיקא, וכן שדרשו רבותינו זיל' על פסוק זה (בר' סי' ט) שמע השמע לאזניק מה שאתה מוציא מפיק, הינו הטה אוננו ושמע היטב מה שאתה מוציא מפיק, ולא יהיו בעיניך לדבר ישן ח' זו. אף על פי ישוד האמונה ישנה מבבר מאבותינו הקדושים, וזה עיקר האמונה, אף על פי כן אתה צריך לשמעו ולקבל בלבך האמונה בכל יום מחודש.

ועניין זה אי אפשר לבאר לא בכתב ולא בעל פה, כי הוא לכל חדר כפום מה דמשער בלבייה, יכול להתפלא ולוחול ולרעוד מהתנווצות אמיתת האמונה הקדושה בכל עת חדש, אשר אנו זוכין להאמין בחי החיים נחיה הקדמון הבודא הכל בחסדו יתברך והוא שמו לנצח. ובזה יכול כל אדם שבועלם להחיות את עצמו באיזה מדרישה שהוא, כי מלכותו בכל משלחה (תהלים ק, ט).

ובפרטיות אתהبني חביבי אשר אני יעדתי, וכבר ספרת לי הרבה במכתבך. אך איך שהוא חוק וחוק לקבל דברי אלה, לחזק את עצמן ולשםו את נשען בכל עת בהאמונה הקדושה, אשר זכינו להיות מושיע ישראל ולהאמין בו יתברך, ובתורתו הקדושה, ובצדיקו האמתיים, ותרגיל עצמן לשומו בהה בכל עת ובכל שעה מחודש, ותנכינס לבך היטב, ותונכו היטב מה שאנו אמורים בכל יום ויום (נתפלת השיר לפני פסוק זמה) אשרינו מה טוב הילינו ומה נעים גולינו ומה יפה ירושתינו אשרינו וכו', כי כמה אנשים אמורים זאת בכל יום, ואינם יודעים מחייהם ומשמחתם הגדולה, ואף על פי כן הם גם הם רק ואתה חיינו וקייםנה, כמו שאמורים (נכרכת קריש בערבית) כי הם ח'ינו ואורך ימינו.

אך מה טוב ופה מי שמשתדל על כל פנים לידע מהחיי, שידעו שאנו שום חיים וטוב אמיתי כי אם האמונה הקדושה שזכה לנו מקטן ועד גדול, ובין שיהינה ממון ובין לא, סוף כל סוף הזמן והימים עוברים צלול עובר [עיין שיחות הרין סי' ניא העולם הזה אינו כלום. רק למשוך אל התכלית הנצח, ואן להסתכל אם יהוה לו מועת אם לא, כי בין לך ובין לך יליה ימיו בשוה, כי העולם הזה מטהה אוננו ל gambi, שמראה אל האדם כאילו הוא מורה בכל פעם, ובסתוףינו כולם, כאשר נראה בחוש ברוב בני אדם וכו'. והכל שנשנים אין להם קיום ביהר, דהינו האדם עם המיעת, רק או שלוקחים המיעת וכו']. ולא ישאר כי אם הדות האמונה הקדושה שזה החיים יתקיים לעד ולנצח, כמו שאמורים (נכרכת קריש בשחיתות ומלכותו לעד קיימת וכו'), ובכל מה שעובר על האדם בגוף ונפש וממון בין טוב וכו' צריך לידע של מלבוש שם חיים האמונה הקדושה שמקימת הכל, וצריך להתוות לבו היטב זהה [עיין ליקומ' ח' סי' ניד הקביה מצמצם אלקתו מאין סוף עד אין תכלית עד נקורת המrho של עולם הנשמי שעמד עלי', וממן לו לכל אדם מהשנה דיבורו ומעשה, לפי ח' יומם, רמיום, ומלביש לו באת המכחשה דיבורו ומעשה שמוניין לו. רמיום, כדי לקלבו לעבודתו, שכן רידך לעבודתו, ובשותה הרין סי' ניב' מכל הדברים צוק כבוד השית', כי מלא כל הארץ כבورو וכו', כי בבודו יתברך צוק תמיד וקואר ומרמו להארם שקרב אליו יתברך, והוא יתברך יקרב אותו ברחמים באהבה ובחיבה גודלה עיישי'].

וצריך לקיים ולקיים בכל עת פסוק "שמע ישראל", שפירשו שמע היטב בכל דבר שבועלם של מלבוש שם אוחdotו ית', וכמו שמספרש אחר כך בפרשא זאת, ואהבת וכו' בכל לבך ובשבך בלבך ובלבך בלבך ובלבך ובלבך ובלבך וכו', דהינו בכל מה שעובר על האדם צריך לשמע היטב ממש אמונה יהודו יתברך כי מכל הדברים שבועלם יכולין לדבק את עצמו בהשם יתברך, כמו שכותב אדמור' זיל' בכמה מקומות (ח' סי' ר' וס' ל'ג, ח' סי' ז' וס' ייב' ועוד, ובשיחות הרין סי' ניא וכו'). עיין ליקושי הלכת הל' קריית שמע ה' את שמע ישראל, למדו חכמיינו ולי שמי למדודים מabit שמע. כי דרשנו (בר' סי' ט) שמע השם לאזניק מה שאתה מוציא מפיק. וגם דרשנו (שם סי' י'ג) שמע בכל לשון אתה שמע, שומרת לומר קריאת שמע בכל ע' לשונות. כי קריאת שמע בהה עניין השם לאזnek כדי לפרש אלוקתו בפני כל דבר מטה, וזה בעצמו הוא שמע בכל לשון דהינו שיכולין לגלות אלוקתו אפיילו כל השונות הגוים, כי מלא כל הארץ כבodo עיישי' בארכיכות).

יתר מזה אי אפשר להאריך, וגם כי הגיע זמן המנחה. וה' ברחמיו יחזק לך שתוכה לחטווף תורה ותפללה הרבה, וצדקה ומעשים טובים, מהצל העובר הזה, למן ייטב לך לנצח.

דברי אביך המצהפה לשועתקך לנצח

פ'ימן מ"ד

בעורת השם יתברך, מוצאי שבת הגדול, תקצ'יא

מאמר מישיב נפש ◆ ◆

ע"ז

מאת אחד הרבנים שליט"א

סיכום ר': בולם אהובים ובר' בולם קדושים

זודש

שואל: אם כן הוא כאשר דברת, כי לא כיוון רבינו נחמן לבטל שום אחד מצדיקים הקודמים וגם לא מבני דורו, א"כ למה לא אוחזים חסידי ברולב מכל הצדיקים המפורסמים, היינו תלמידי הבуш"ט ז"ע, וגם אינם לומדים בספרי שאר תלמידי הבуш"ט, רק הכל הוא רק רבינו נחמן וספריו וספריו תלמידיו.

ואף הרה"ק מקאמарנה מצין רק בספרי חסידות מועטים מאד ללימוד בהם, שהם ספרי התולדות והדגל, מאור ענינים ולקוטי תורה, וכןם אלימלך היכיל הברכה בראשית ל"ג, נתיב מצותיך תורה א'אות ל"ב, ומספר אור המאיר סולן קצת (שם, ועי"ש הטעם), אף שמשים וכל הספרים שהוברו צדי זמני כולם קדושים, עכ"ז לא צוה להגות בהם.

כל צדיק יש לו שביל בפני עצמו

ומה שתמצא שיש חסידי ברולב שעוסקין רק בספרי רבינו ותלמידיו, הלא יש הרבה שומנים מצומצם מללמוד הרבה ספרים, כי אחר כל העבודות של תפלה והתבודדות ותהלים, ולימוד ניגלות התורה גمرا ושו"ע, וכי הולך למלאכתו לפרנסת, ואיך כשבנשאר לו רק מעט זמן, בודאי נותר דין קודמה בספרי רבנו, שם מוצאת הדרכה על כל צעד ושלע שבחייו, ומתקבל משם חיזוק והתעוררות, וכן מה שאריך רבינו בעצמו לדבר מגודל מעלה לימוד בספריו, שיכלון לבוא על ידם לכל המדריגות ולכל מה שצריכין לעבודת ה' (עי' מההר"ן מאות ש"מ עד ש"א, ובעוד כ"מ), ומה שימצא בשאר ספרים כבר מבואר בספרו (עי"ש אותן שמי' דפוס תורה הנצח), אבל לא בשביל שהוא אוחז ח"ז מספרים אחרים, וגם יש קטני המוח שאינם סובלים כ"כ העומק שיש בהרבה ספרי חסידות, ובפרט ספרי חב"ד וכדומה, והם מבינים רק לשון הפשט של הספרים הקלים שיש בברולב, ואף את הספר העיקרי של ברולב שהוא הליקוטי מההר"ן אינם מבינים בה הרבה, ולומדים בזה רק כסוגולה, או לפחות עכ"פ מעט מזה, ועיקר עוסקם הוא רק בהליקוטים ובהפירותים וכדומה, אבל ננ"ל שאין זה ח"ז בשיטה של סלידה לשאר הספרים.

דרך רביז'ל: קיום התורה לפני לימוד התורה

ועוד כי באמת כל חדר מתלמידי הבуш"ט, היה לו הדרך משלו, ובכל מקום עשו עיקר בדבר אחר, ושמו יותר דגושש על עניינים אחרים, ומה שנראה בספרי צדיק אחד שדבר מזה בתפעלות מרובה, רואים בספרי השני להיפך, ועי' שלומדים בכל הספרים מכל החדרים, נעשה בילבול אצל כמה אנשים, ואיינן יודעים למי מכל אלו ישמעו וילכו בדרכיה, ועכ"ז באמת כל חדר אוחזו בעיקר לימודי ספרי רבותיהם, ואלו היו המורה דרך שליהם, ולא התבבלו מהכתבוב בשאר ספרים, וכן הוא אצל חסידי ברולב, כי מי שאינו בעל מה גדול וחוזק כ"כ, וכשמתחליל ללימוד בשאר ספרים מתחילה להתבלבב ממשיכם, ורואה כמה וכמה דברים, וכנ"ל שוגם בינהם יש כמה חילוקים, וכי"ש כשהוא שם דברים שנדמה לו שהם סותרים למה שלמד אותו רבינו בספריו, ואין לו הביאורים האmittתיים לברר מה שיעשה ומה לא, מה שישיר עכשו לפִי מצבו ולפי עניין, באותו היום ובאו הזמן, ומתבלבל בכך ישנו הרבה חסידי ברולב שלומדים באמת רק ספרי רבינו ושם כבר יש לו תשובה ומענה על כל שאלותיו ומכובותיו, כי בספרי ברולב יש בה עמקות גדול, ולימוד רב בכמות ובאיכות, ואפי' אם ישם ימים ולילות שנים ע"ג שנים על ספרי ברולב, יש לו עוד מה ללמד ולהגות בה, ועכ"ז למה לו להפסיק מלימוד ספרי רבינו שהם אצלו הלהה ולמעשה, ולילך לטיל בשאר ספרים הקדושים, ואה"ן איש הרוב מטעה רחבה בכל מכוני ספרי רבינו ומורהנית, היה לו זמן גם ללימוד שאר ספרים, וגם לעשות ליקוט מדבריהם.

ואף על הספרים הקדושים הקודמים שנפתחטו בכל ישראל, ועשׂו מזה לימוד גדול, כתוב כבר מורהנית (לקווה) בדור בהמה תורה ה"ד אות כ"ח) וכבר אמרתי בזה דברי צחות לכמה בני הנערומים הרוצים להתקרב להשי"ת, ועפ"י רוב נופלים בדעתם ע"י שומעים או רואים בספרים קדושים כמה הם מחקרים מאד על פגם כל שהוא, ואמרתי להם תדעו של מה שכותבו בספר הראשית חכמה הקדוש, ובשאר ספרי מוסר, ענייני קדושה וטהרה גדולה, אין הכוונה שאתם לא תהיו אנשים כשרים, רק הכוונה כדי שתהיו אנשים כשרים, היינו שכונתם לקרב ולא לדחק, שמהררים את ישראל שיתרחקו אפי' מפגם כל שהוא, כי בודאי כך ראוי שיתנагג איש הישראלי לפני עצם קדושתו מרששו, אבל אף"כ אין כוונתם ח"זשמי שלא עמד בזה ופגם מה שפגם ח"ג, שיתרחק ויפול בדעתו עוד יותר ח"ז וכו', וכבר מבואר בדברי אדר"ז ז"ל כמה תורות וכמה שיחות יקרות גדולות ונוראות ע"ז. אך צריך האדם להחיות א"ע ולחזק א"ע בכל עת תמיד יהיה איך שייה. והכלל שבכל דברי תורה, בכל דבר ודבר ובכל עניין ועניין, יש בו בח"י צדיקים ילכו בספשעים יכשלו בהם, בח"י זכה נעשה לו סם חיים לא זכה נעשה לו סם מוות. ועכ"ז צריכין להזהר מאי שלא לקבל היראה והמוסר לרעה ח"ז, רק לטובה עי"ש.

נמצא שם האדם מתבלבל באיזה אופן שהוא, מאי זה ספר היה מה שהיה, אפי' שהספרים ההם קדושים, עכ"ז אין לו למדוד בזה, רק צריך למדוד במה שנוטן לו חיזוק כח ואמוץ להמשיך בעבודת ה' תמיד.

ואם באמת תשמע מחדך נגד שאר צדיקים או שאר הספרים, או תדע שעלי נאמר מש"כ לעיל מלקו"מ כי הוא נגם בטיפי המות, שע"ז נא' (משל לי ב') כל באיה לא ישובן, ולא ישיגו ארחות חיים, והוא דבוק בסטרא דמותא, והוא צריך עדין לשוב בתשובה, ולתקנן מותו הפגום, ואז יהיה נהשכים בעיניו כל הצדיקים וכל ספריהם הקדושים.

אהובי בני, בערב שבת שלחתי לך מכתבי בארכות, ובודאי היה לך לנחת, ותתלה לאל כבר הועלי לי הרבה המכתב שכתבת לי בعزيزת השם יתברך [לאורה הכהונה למכתב מג' שנכתבה ביום ג' פ' צו]. שים לבך היטוב לדברים האלה ויערב לך לנצח.

בעת אין חדש דבר, ויערב לכם שמחת החג הקדוש הבאה עליינו לטובה, ותוכה להתחדש מעתה לגמר לנצח מעבודות לחיות עולם, מחמי' למצה שלא תחמי' עוד את מוחך ח"ז בשם' מחשבות חיצונית, מכל שכן וכל שכן בשום תואה והרהור ח"י, ותקיים' (תהלים סה, לא) גער היה קנה כמבוואר (בלקיז'ם ח"ז) בסימן ה' עיי'ש, ועל ידי' זה מזכה לשמהה וכו' אכי'ג.

דברי אביר הדורש שלומר באהבה

נתן מברסלב

סימן מ"ה

ברור השם יומ א' מצורא תקצ'א

אֲבוֹתֵינוּ בְּנֵי חִיבָּרָה, בַּיּוֹם הַז אָסְפָרְנוּ תְּגִלְתָּמִים לְבַד אֶמְכָבִין מִהְסָתָמֵם הַגִּיא לִידֵךְ [לֹא הַיְשֵׁב לִירְיוֹן המְחַטָּב]

ובעת הגיע זמן קריית שמע של שחורת, ואני מוכן לעמוד ולהתפלל, אך מהבהיר אני מודיעה, שתהלה ללא אתנו החיים והשלום. ותקבל אגרת מידידינו ר' חיים נחום ני' ר' חיים נחום. מתלמידיו מההרנית. כי הchiaה אותה ביטול הזמן, כי צריכים לילך בזוה, כי באמת אין שום זמן כל' עיין בלקוק' ח'ב' פ' פ' נ' ובגבור אראח לכתוב לד' באריכות יומך.

נתן הנ"ל

לא"ה בדפוסים ישנים, ובדפוסים חדשים נכתב: גתן "אֶבְרָסֵלֶב".

כוכנת העזרות והצווינטס בכדי להבין את המכתב ה-הק', ובברצונינו בעזה להגדפין כל המכתבים עם העזרות כדי לזכות את הרכיבם, לכן נשמה לקלבל באמייל מן הקוראים הקרים "הארות" בין על דברי מורהנית ובין על ברברונו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתקון, ויאשר בחוקם למפרע

מודעה משמחת ובקשה

בஹי שסידרנו כל תלמידי רבי"ל על סדר הא"ב ב
אך נעים, וכן יש תחת ידיינו מסודר כל תלמידי מוהה
על דרך זה, וכן זכינו בעזהשיות לסדר הספה"ק
لتטרופה - מכתבי מוהרנ"ת, עם העורות וביר
כל מכתב ומכתב, **בתוספת מכתבים מכת"י**, ע
חדשות בא לאכן.

**ולכן הנני פונמים בבקשת מאה א"ש היקרים, מי
לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הילויים
הלו יפנה אלינו, זוכות הרבים תלוי.**

למטען למערתת, וכן לטעוג מאמרים להוציאו מהעט סופר, או להערות, וכן
מי שברצונו שיופיע לו העט סופר על יד האמצעל, יפה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפעksam: 845.781.6701

הוועדה על מל' פון לאונשטיין. יש לשולח הוועדה (עד יותם ג' בשעה: 9:00 בלילה):

ברכת מזל טזר לאות"ש

הר"ר יודא פיש ני"ו, מקרית יואל
לרגלי אירופי בטו תחוי

הר"ר נחמי' שוארטץ ני"ו, מקראית יואל
לרגלי אירופי בתו תחי
י הרה"ח מגדולי א"ש דולה ומשקה מתורת רבינו
מו"ה שימוש שוארטץ שליט"א

יזכו להעמיד דורות ישרים וمبرכים, ע"ד ישראל סבא
ובהתקרבות לרבייה'ק, אכיה'ר

A decorative horizontal border featuring a repeating pattern of stylized, swirling cloud or wave motifs.

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
מען קען הערן אוין "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמדו בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט איזידיש מיט אלאָהָרָן הַסְּבָרָן, לוייט די
מפורשים און לוט ווי עס איז מבואר איך ליקוטי הלוות
זוקו ואַמְגֵנוֹ אַחֲרִי לְמַבְּרוֹן "כָּל יּוֹם", ולעין ולחשפּ בהם למצאו בהם
בכל פעם עצות להציג נפשיכם עלי' תסבּבּ ש' (2)